

עת"א 60285-03-24 - שמעון ממן (אסיר) נגד שירות בתי הסוהר-
מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחויזי בתל אביב - יפו

14 אפריל 2024

עת"א 60285-03-24 ממן(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופט עמיהת ציון קראפה
עוותר	
נגד	
משיבים	
1. שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים	
2. מדינת ישראל	
עו"ז ב"כ עו"ד דוד פרידה	

פסק דין

עתירת אסיר שפוט. העותר מלין על כך שבתווף שהוא שנמסר לידי הבין כי 5 החודשים שריצה בגין ההחלטה מנהלית של עבודות השירות בתיק אחר לא חשובו ולא מופיעים בטוופס. לטענתו חודשים אלו צריכים להיספר במסגרת המאסר הנוכחי ולא במצבבר.

רקע:

ביום 9.7.22 נאסר העותר בגין ההחלטה מנהלית של עבודות השירות ל-157 ימים אותן סיים לרצות באופן מלא ב-22.12.22 (ת"פ (שלום ת"א) 17-08-08) (להלן: "התיק הראשון").

ביום 9.11.22 נעצר האסיר בתיק נוסף במסגרת הושתו עליו 27 חודשים מאסר בפועל, בגיןימי מעצרו (ת"פ (שלום ירושלים) 51563-11-22). (להלן: "התיק השני"). גזר הדין ניתן ביום 12.11.23.

ביום 23.1.24 נגזר דין של האסיר בתיק נוסף בו לא היה עצור בעת מתן גזר הדין (ת"פ (שלום רملה) 20-07-07-55873). הושתו על האסיר "מאסר למשך 12 חודשים בגיןימי מעצרו. הנאשם ישא את עונשו כ-9 חודשים מתוכו במצבבר לעונש המאסר הקודם שהוא כיום והיתר בחופף". יש לציין שבגין תיק זה האסיר היה עצור ארבעה ימים. (להלן: "התיק השלישי").

אOPEN חישוב ספירת ימי המאסר: התקופה שבין 9.7.22 ועד 8.11.22 (ההחלטה מנהלית של עבודות השירות-צ.ק)

עמוד 1

אינה נלקחת בחשבון בחישוב הנוכחי מאחר ומדובר במאסר בתיק קודם אותו סימן לרצות עוד לפני נגזר דין בתיק השני. משך תחילת הריצוי בשני התקדים האחרונים חלה מיום 9.11.22 למשך 27 חודשים + 9 חודשים וזאת בגין 4 ימי מעצר בתיק השני.

על כך מיליון העותר.

דין והכרעה:

סעיף 45 (ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 קובע את הכלל ביחס למאסר חופף: " **מי שנידון למאסר ולפני שנשא כל עונשו חזר ונידון למאסר, ובית המשפט שדן אותו באחרונה לא הורה שיא את עונשי המאסר, כולם או מוקצתם, בזה אחר זה, לא ישא אלא עונש מאסר אחד והוא של התקופה הארוכה ביותר.**"

בunningו, יש להציג כי האסיר סימן לרצות את תקופת מאסרו בתיק הראשון, עוד לפני נגזר דין בתיק השני.

יפים לעניין זה דברי כב' הנשיא שפירא בעת"א 18-07-13000 חסן עומרி נ' שב"ס (5.8.18): "כפי שנכתב בע"פ 45/04 מסרואה נ' מדינת ישראל (10.3.05) הכלל הקבוע בסעיף 45(ב) לחוק העונשים הינו כלל של פרשנות. הוא נדרש להקל עם הנאשם שעה שמתעורריהם ספקות באשר ליחס בין העונשים שהוטלו עליו. סעיף 45 אינו קובעה הכרעה ערכית כלשהי באשר לשאלת האם ראוי, ככל, כי הנאשם שהושטו עליו מספר עונשים ישא אותם במצטבר או לחופף. כל שקבע סעיף 45 הוא שבחן קביעה מפורשת, ישא הנאשם עונשים בעונשים בחופף".

בunningו, בית המשפט שנתן את גזר הדין בתיק השלישי היה מודיע למאסרו של האסיר בתיקים הראשון והשני ובלשונו שלו : " **מאסר למשך 12 חודשים בגין ימי מעצרו. הנאשם ישא את עונשו כ-9 חודשים מתוכו במצטבר לעונש המאסר הקודם (התיק השני-צ.ק) שהוא מרצה כיום והיתר בחופף.**"

משכך, בית המשפט לא התקoon ולא יכול היה להורות כי החפיפה בין העונשים תכלול גם את המאסר בתיק הראשון, אלא את תחילת ריצוי המאסר בתיק השני.

החפיפה בין המאסרים נולדה עם מתן גזר הדין השלישי המורה על עונש נוסף. טרם מתן גזר דין זה לא הייתה חפיפה בין המאסרים בתיק הראשון ובשני.

כללים של דברים- לא ניתן היה לחופף את הפסיקת המנהלית של עבודות השירות עם המאסרים השני והשלישי. משכך, לא נפללה שגיאה בטופס השהייה.

המציאות תשלח העתק פסק הדין לצדים.

ניתן היום, ו' ניסן תשפ"ד, 14 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.